

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی نقش شهروندان در فرایند برنامه ریزی و مدیریت شهری با رویکرد مشارکتی به عنوان مولفه ای از گام دوم انقلاب اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

ماهرخ بیژنی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، مدرس دانشگاه

صابر شکاریان - کارشناس ارشد طراحی شهری، مدرس دانشگاه

محمود توکلی - دکتری معماری - طراحی شهری، استادیار

خلاصه مقاله:

استقلال ملی یکی از بیانیه های گام دوم رهبر معظم انقلاب است که به معنی آزادی ملت و حکومت از تحمیل و زورگویی قدرتهای سلطه گر جهان است و آزادی اجتماعی به معنای حق تصمیم گیری و عمل کردن و اندیشیدن برای همه ی افراد جامعه است ؛ و این هر دو از جمله ی ارزشهای اسلامی و عطیه ی الهی به انسانهاست و هیچ کدام تفضل حکومتها به مردم نیستند. هسته مرکزی مفهوم مشارکت، قدرت یافتن شهروندان و تاثیر گذاری بیشتر آنان در برنامه ریزی و مدیریت شهری است. مشارکت در حال حاضر جایگاه مهمی در نظریات شهرسازی دارد. اگر بخواهیم در توسعه شهرهای امروزی، پاسخگوی احتیاجات افراد باشیم و سهم نسل های آینده از منابع را در نظر بگیریم باید اداره خردمندان شهر ها را بر پایه شهرسازی مشارکتی و مشارکت آگاهانه شهروندان تعریف و برنامه ریزی کنیم. شهرسازی همکارانه (مشارکتی) رویکردی است که در کشور های پیشرو در امر مشارکت همپای مشارکت سیاسی و اجتماعی، به پیش می رود. حضور شهروندان در عرصه تصمیم گیری و نزدیکی آنها با مسئولین و متخصصان و دستیابی هرچه سریعتر به خواسته ها و نیازهایشان مطابق با شرایط زندگی و ویژگی های اجتماعی و اقتصادی از طریق فرایند شهرسازی مشارکتی میسر می شود. در این مقاله با بررسی برخی از مهم ترین نظریه های شهرسازی مشارکتی با توجه به شرایط ایران تلاش شده است تا به انگاره ای تلفیقی دست یابیم تا به وسیله آن، بتوان هم نظریه های مشارکت را با یکدیگر مقایسه نمود و هم جایگاه ایران را در زمینه همکاری در شهرسازی مشخص کرد.

کلمات کلیدی:

شهرسازی همکارانه، برنامه ریزی شهری، مشارکت شعاری، نظریه های شهرسازی، مشارکت واقعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614119>

